

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 55. Epistolæ ad Disciplinam pertinentes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. ut pro Salute Principum & publica tran-
A. C. 959. quillitate orent.

Luitpr. V.
hist. c. 13. VI.
c. 6. Att. ep. 1. Sub idem tempus scripsit Atto Wal-
doni, qui ex Beneficio Berengarii acce-
pto Episcopatu Comensi nihilominus o-
mnium primus seditionem in eum com-
moverat. Hortatur Atto, ut Principi
reconcilietur, adducens Scripturæ Sacræ
Textus, quibus jubemur Dominis etiam
Dyscolis obedire. His jungit S. Grego-
rii & Conciliorum Toletanorum aucto-
ritatem. Waldonem memorem esse
jebet fidei Regi juratæ, monet, ut Va-
sallos suos in Officio contineat, quod si
facere contemnat, imminentem iram
Dei comminatur, animas subditorum de
manu ejus requisituri.

§. LV.

Epistolæ ad Disciplinam pertinentes.

Ep. 2. 3. Varias præterea Epistolas Attonis Ver-
cellensis ad Disciplinam Ecclesiasti-
cam pertinentes habemus. In iis pro-
hibet Diocesanis suis, ne Auguribus, Si-
gnis a Cælo petitis, aut vaticiniis quo-
rundam Sycophantarum, quos Prophe-
tas appellabant, fidem adhibeant. Diem
Veneris nemo sanctificet; erat enim
superstitio, forsan a Musulmannorum Se-
ep. 4. 5. cta originem ducens. Dicit, filiationem
spiritualem e Sacro fonte levati impedi-
mentum esse, ne filiam patrini sui duce-
re

re valeat, atque ad istam adoptionem Sæculum X.
A. C. 959.
spiritualem illa trahit, quæ Leges de Ad-
optione civili statuerunt. Quare Insti-
tutiones, Codicem, & Novellas citat.
Ambrosio Presbytero Mediolanensi se
consulenti, quid de vocibus *Presbyteræ*
& *Diaconissæ*, in quibusdam Canonibus
occurrentibus, sentiendum sit, Atto re-
spondet; in Ecclesiæ primordiis ministe-
rium mulierum fuisse necessarium, tum
ut aliæ mulieres familiari instructione
errores paganismi & perversæ philoso-
phiæ facilius dedocerentur, tum ut etiam,
cum baptizarentur feminae, honesti pu-
doris decus servaretur. At Diaconissa-
rum opera amplius opus non esse, post-
quam jam non nisi infantes baptizaren-
tur. Subjungit, Presbyteras & Dia-
conissas fuisse appellatas mulieres, quas
Presbyteri & Diaconi ante susceptos Or-
dines in matrimonium duxissent.

Duæ supersunt Epistolæ, quibus At-
to Clericorum suorum incontinentiam
reprehendit. *Aliqui, inquit, turpi vi-
tio usque adeo laborant, ut pellices do-
mi habeant, quibuscum cibum capiunt,
& publice habitant. Illæ præsumunt rei
familiaris, & Clericis defunctis quasi
jure hæreditatis occupant res, de Bonis
Ecclesiæ & Fidelium eleemosynis cor-
rasas. Aliqui paupertate pressi amo-
rem continentia fingunt, qui deinde ad*
Hist. Eccles. Tom. XIII. B b mini-

ep. 8.

ep. 9. 10.

Sæculum X. *ministerium Ecclesiæ suscepti, meretrici-*
A. C. 959. *ces alunt illis opibus, quæ ad iuvandos*
pauperes destinatæ sunt. Præterea in-
continentes Apparitoribus ansam præ-
bent intrandi Clericorum domos ad has
mulieres earumque liberos abstrahendos,
trepidantibus Clericis, & omnia ad
salvanda scorta prolemque spuriam,
quidquid illi petunt, promittentibus.

Cont. Hisp.
c. 3.
Sup. Lib.
XXXV.
§. II.

Nempe Canones huiusmodi concubinas
servitute damnabant. Atto prosequitur
in hunc modum: Unde sæpe fit, ut no-
men Domini blasphemetur, nam ubi in
plateis inter has mulieres vel notbos
earum & vicinos vixæ exoriuntur, ad-
volant in auxilium Clerici, sicque vi-
tæ suæ opprobrium produnt. Ut nihil
dicam de eo, quod Clerici incontinen-
tes, ut pudendam familiam non alant
modo, sed etiam locupletent, sordidi, a-
vvari, raptores, usurarii, & deceptores
fiant. Unde tepescente fidelium pieta-
te decimis defraudant Ecclesiam, &
parcius dona afferunt, atque ita Cleri-
ci ad eam paupertatem rediguntur, ut
vix habeant, quo latrantem stomachum
satiarent.

Incontinentes Clerici ab Episcopis
correpti, resistunt violato fidei data sa-
cramento, Potestatis Sæcularis præsti-
dium quærunt, & sæpe ad Ecclesiæ ini-
micos convertuntur. Excusant se ali-
qui;

qui; quod vivere sine feminarum istarum subsidio non possent. Sed simulata hæc est necessitas, cum exploratum omnes habeant, feminas viro-
 rum auxilio indigere, iisque gravissimo impedimento & oneri esse. Etiam si vero aliquod commodum ille sexus nobis afferret, nihilominus ob Ministerii nostri sanctitatem & Ecclesie præcepta relinquendus esset. Igitur, carissimi fratres, abjicite non crimen solum, sed etiam, quodcunque criminis occasio esse possit, formosæ mulieris speciem, cultum, dulce colloquium, paucis, omnis generis commercium, cavete.

Atto Capitularis alicujus generalis seu Documentorum quoque Auctor fuit, quæ in articulos centum divisa, & maximam partem ex Capitulari Theodulfi, atque ex Conciliis excerpta ad populum suum Clericosque direxit. Omnibus Presbyteris, Diaconis & Subdiaconis præcipit, ut Fidem Catholicam, nempe, secundum modum loquendi illius ætatis, Symbolum, S. Athanasio adscriptum, e memoria recitare possint. Monet, servandas esse Calendas, id est Parochorum Clericorumque Collationes de Officiis suis, singulis Calendis haberi solitas. Quæ res non ante Sæculum superius initium sumfisse videtur. Id enim ex Statutis Synodalibus Riculfi

Sæculum X.
 A. C. 959.

To. 8. Spic.
 p. 1.

c. 4.

c. 29.

Sup. Lib.
 LIV. S. 4.

B b 2

Sues-

Sæculum X. Sueffionensis dispicimus. Presbyteri
A. C. 959. Pœnitentiam injungendam conditioni
 6.90. Personarum, & gravitati peccatorum
 accommodent. (*) Si aliquod crimen
 publicum commissum fuerit, Parochus
 accurate inquiret, (**) & factum literis
 mandet. Reum moneat, & hortetur,
 ut se pœnitentiæ submittat, & in hunc
 finem Episcopo se sistat. Parochus ve-
 ro in Die Cinerum ad Episcopum se con-
 ferre teneatur, habens commentarium
 a se scriptum. Si etiam Pœnitens adsit,
 scribat Parochus pœnitentiam ipsi in-
 junctam, ejusdem curam gerat, & ob-
 servet, an sinceræ conversionis signa ex-
 hibeat. Si videat magno fervore pœ-
 nitentiam implentem, aut periclitantem,
 ad Episcopum, vel ipso absente ad Car-
 dinales (id est ad illius Ecclesiæ Præsby-
 teros) recurrat, & Absolutionem obti-
 nere satagat. Singulis annis in Cœna
 Domini cum pœnitentibus adsit Paro-
 chus, ut ea audiat & conscribat, quæ
 Absolutionem recipientibus præcipiun-
 tur.

In

(*) Ex his contra Protestantes probatur usus
 Pœnitentiæ secretæ.

(**) Hodie ab hoc labore Parochi plerum-
 que liberati sunt; nam si crimen sit publicum,
 reus a ministris potestatis Sæcularis vinculis &
 carceri datur.

In ultimo Articulo hujus Capitularis
 Gelasii Papæ Decretum de Libris appro-
 batis & genuinis, vel de Apocryphis po-
 nitur.

Sæculum X.

A. C. 959.

Sup. Lib.
 XXX. §. 35.

§. LVI.

Alia Attonis Scripta.

Aliud præterea Opus, Attone Auctore,
 habemus, de calamitatibus Ecclesiæ
 scriptum, & in tres partes divisum. p. 44.

In prima parte agit de Judiciis Epis-
 coporum, ubi dicit, Episcoporum Accu-
 satores aut contra ipsos testes non nisi
 viros omni exceptione majores esse o-
 portere, Judices vero illos solummodo,
 quos ipsi sibi delegissent, & tandem i-
 psos a nemine nisi a Papa posse conde-
 mnari, quamvis Judicium in Synodo
 provinciali instrui possit. Verum Atto
 has conclusiones ex falsis Decretalibus
 deducit. (*)

Duos deinde abusus irrepsisse deflet,
 nempe duos se purgandi modos, quos
 Episcopi accusati, si argumenta deessent,
 experiri debebant, juramentum & duel-
 lum. Non enim ab ipsis solum contra

B b 3

præ-

(*) Saltem ultima Attonis conclusio, jam
 illa ætate, præsertim in Italia, ex consuetudine
 firma erat; cum omnes Episcoporum Italorum
 causas ab ipso Summo Pontifice definitas fuisse
 ex Historia habeamus.